RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 232.832 van 9 november 2015
in de zaak A. 209.928/IX-8158

In zake : Godfrey VAES
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pieter Jongbloet
kantoor houdend te 1000 Brussel
Jan Jacobsplein 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D'Hooghe en Filip Lahaye
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

John BAELDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Barteld Schutyser
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 augustus 2013, strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 17 juni 2013 waarbij John Baelde wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 231.115 van 5 mei 2015 is het debat heropend.

Auditeur Melissa Celis heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 oktober 2015.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sander Kaïret, die *loco* advocaat Pieter Jongbloet verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Jannick Poets, die *loco* advocaat David D'Hooghe verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Laura Janssens, die *loco* advocaat Barteld Schutyser verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten en juridisch kader

3. Voor de weergave van het feitenrelaas en een herinnering aan het juridisch kader zij verwezen naar arrest nr. 231.115 van 5 mei 2015.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

4. Over het eerste middel heeft de Raad van State uitspraak gedaan in meervermeld arrest van 5 mei 2015: het is verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

5. Het tweede middel is genomen "uit de schending van het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel":

> "Doordat, in het bestreden besluit, de bevoegde Minister uitdrukkelijk stelt 'dat het als zodanig niet aan de Minister van Justitie toekomt om het onderzoek van de dossiers dat heeft geleid tot de beoordeling vanwege de raad van de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders en de overeenstemmende adviesverlening over te doen, te meer nu de daarvoor vereiste kennis en expertise geacht moet worden zich specifiek binnen de arrondissementskamer te bevinden; dat het dan ook moet kunnen volstaan dat de Minister van Justitie zich bij de door de arrondissementskamer uitgebrachte beoordeling en advisering aansluit, en voor de desbetreffende motivering naar die adviezen wordt verwezen',
> Terwijl, de nog steeds van toepassing zijnde omzendbrief nr. 21 van 20 januari 2004 het vermogen tot objectieve afweging van de titels, verdiensten en kwaliteiten van de onderscheiden kandidaten door de raad van de arrondissementskamer in vraag stelt,
> En terwijl, ook omzendbrief nr. 116 van 7 april 2008 het vermogen tot objectieve afweging van de titels, verdiensten en kwaliteiten van de onderscheiden kandidaten door de raad van de arrondissementskamer in vraag stelt,
> En terwijl, ook omzendbrief nr. 196 van 8 mei 2012, ter vervanging van voormelde omzendbrief nr. 116, het vermogen tot objectieve afweging van de titels, verdiensten en kwaliteiten van de onderscheiden kandidaten door de raad van de arrondissementskamer in vraag stelt,
> En terwijl, de huidige hervormingsplannen van de benoemende Minister vorm krijgen omdat de Minister het vermogen tot objectieve afweging van de titels, verdiensten en kwaliteiten van de onderscheiden kandidaten door de raad van de arrondissementskamer in vraag stelt,
> Zodat, hoewel er tot op vandaag een jarenlange traditie bestaat van wantrouwen ten aanzien van het vermogen van de raad van de arrondisse-

mentskamer tot objectieve afweging van de titels, verdiensten en kwaliteiten van de onderscheiden kandidaten, de benoemende Minister zich toch volledig steunt op het oordeel van diezelfde instantie. Tegen alle rechtmatige verwachtingen in controleert de benoemende Minister niet eens of de adviezen van de raad degelijk gemotiveerd zijn. Meer nog, de Minister laat zich leiden door een onzorgvuldig samengesteld dossier van de betrokken kandidaten."

6. In de memorie van wederantwoord neemt verzoeker aanstoot eraan dat "het advies van de arrondissementskamer in zijn geheel wordt hernomen door de Minister van Justitie, van enige verifiëring of deze adviezen wel degelijk (afdoende) zijn gemotiveerd is helemaal geen sprake". Derhalve schendt het bestreden besluit volgens verzoeker de in het tweede middel aangehaalde beginselen vermits de benoemende overheid reeds omstreden adviezen overneemt als grond voor haar beslissing, zonder enige vorm van controle op onregelmatigheden omtrent deze adviezen of verdere beoordeling van de betrokken kandidaten.

7. Na kennis te hebben genomen van het aanvullend auditoraatsverslag, waarin verzoeker het omstandig beredeneerd standpunt kan lezen waarom het tweede middel volgens het auditoraat ongegrond is, dient hij nog wel een laatste memorie in. In die laatste memorie bepaalt hij zich ertoe, evenwel, enkel te verwijzen naar zijn vroegere geschriften.

Beoordeling

8. Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op toezeggingen of beloften die het bestuur in een concreet geval heeft gedaan of op wat door hem niet anders kan worden opgevat dan als een vaste gedragslijn of beleidsregel van het bestuur op grond waarvan dat bestuur de door hem opgewekte gerechtvaardigde verwachtingen niet mag beschamen.

De Raad van State heeft er het raden naar welke specifieke toezeggingen of beloften het bestuur aan verzoeker zou hebben gedaan. In de toelichting bij het middel geeft verzoeker daaromtrent alvast geen enkele informatie.

Evenmin valt er te lezen van welke vaste gedragslijn volgens verzoeker door de overheid is afgeweken in de voorliggende benoemingsprocedure.

Hoewel het vertrouwensbeginsel wel wordt aangevoerd, wordt de vermeende schending ervan bijgevolg niet toegelicht of uitgewerkt.

In zoverre is het middel onontvankelijk.

9. Voorts verwijt verzoeker de benoemende overheid onzorgvuldig te hebben gehandeld, omdat die overheid de raad van de arrondissementskamer zou wantrouwen – wantrouwen dat zou moeten blijken uit de in het middel opgesomde en in de toelichting geciteerde omzendbrieven.

Verzoeker gaat eraan voorbij dat het de wetgever is, die toentertijd uitdrukkelijk voorschreef dat de minister van Justitie voor iedere benoeming van een gerechtsdeurwaarder het advies over de kandidaten moet inwinnen van de raad van de arrondissementskamer. Volgens de toentertijd bestaande benoemingsprocedure zijn de leden van die raad van de arrondissementskamer in de ogen van de wetgever dus het best geplaatst om tot een beoordeling en vergelijking van de kandidaten over te gaan, precies omdat zij de materie kennen en dicht bij de kandidaten staan.

Voorts schaart de minister zich achter het concreet over de kandidaten gegeven advies, overwegende dat “de daarvoor vereiste kennis en expertise geacht [moeten] worden zich specifiek binnen de arrondissementskamer te bevinden”. De adviezen zijn tot stand gekomen overeenkomstig de aanwijzingen die de minister heeft neergeschreven in omzendbrief nr. 196 van 8 mei 2012 ‘Adviesprocedure bij de benoeming van gerechtsdeurwaarders’. Niet is betwist dat deze omzendbrief in de huidige zaak effectief is toegepast.

De premisse van verzoeker faalt.

Voor het overige valt de beoordeling van het middel samen met de beoordeling van het eerste middel. Daarbij is reeds overwogen dat het bewijs dat de toegepaste benoemingsprocedure onvoldoende objectief is niet kan worden gevonden in de omstandigheid dat de benoemingsprocedure inmiddels is gewijzigd en is de door verzoeker aangevoerde kritiek op de adviezen van de raad van de arrondissementskamer verworpen.

In die omstandigheden toont verzoeker geenszins aan waarin een onzorgvuldigheid zou zijn besloten, als de benoemende overheid verklaart zich te kunnen vinden in de bedoelde adviezen en als zij zich die adviezen eigen maakt.

In zoverre is het middel ongegrond.

10. Het tweede middel is deels onontvankelijk, deels ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 9 november 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,

bijgestaan door

Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Tiny Temmerman	**Geert Van Haegendoren**